



ALGEMENE KAMER

ZAAK VAN VRM t. VZW ANTWERPSE TELEVISIE

(dossier nr. 2011/023A)

BESLISSING
nr. 2011/022

17 oktober 2011

In de zaak van VRM tegen VZW Antwerpse Televisie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr E. BREWAEYS, *voorzitter*,
Dhr C. ADAMS, *ondervoorzitter*,
Dhr R. LANNOO
Mevr P. VALCKE
Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,
en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 17 oktober 2011,
Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij kaderbeslissing van 31 mei 2010 tot het uitvoeren van een regelmatige monitoring van de Vlaamse televisieomroeporganisaties, werden uitzendingen op zaterdag 7 mei 2011 (14u – 17u) van de particuliere regionale televisieomroeporganisaties, waaronder het omroepprogramma ATV van VZW Antwerpse Televisie, onderzocht.
2. Op 6 september 2011 legt de onderzoekscel van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) aan de algemene kamer van de VRM een onderzoeksrapport voor aangaande mogelijke overtredingen van de regelgeving inzake reclame, telewinkelen, sponsoring en boodschappen van algemeen nut tijdens de bovengenoemde uitzendingen.
3. Op 19 september 2011 beslist de algemene kamer van de VRM om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen VZW Antwerpse Televisie (hierna: ATV), met maatschappelijke zetel Hangar 26-27, Rijnkaai 104 te 2000 Antwerpen, een procedure op tegenspraak op te starten.
4. Deze beslissing wordt samen met het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 23 september 2011 aan ATV meegedeeld.
5. ATV bezorgt de schriftelijke opmerkingen aan de Regulator bij aangetekende brief van 6 oktober 2011.
6. Op de zitting van 17 oktober 2011 wordt ATV vertegenwoordigd door Jan Van Broeckhoven en Christiaan Lesaffer.

DE FEITEN

7. De uitzendingen van ATV omvatten een programmatie in lusvorm waarbij meermaals dezelfde programma's worden uitgezonden ('Cinema', 'Hotspot', 'De Woonkijker', aan- en afgekondigd als publi-reportage, en 'De Nieuwe Antwerpenaar', aan- en afgekondigd als Boodschap van Algemeen Nut).

De onderzoeksceel stelt vast dat 'Hotspot' bestaat uit drie langere reportages rond de winkel 'hemels genieten en geschenken' (duurtijd ongeveer 5 minuten), een designercollectie 'styled by' voor winkelketen casa (duurtijd ongeveer 6 minuten) en eethuis '22B' (duurtijd ongeveer 5 minuten). Aan het einde van de reportages verschijnen telkens ook de contact- en adresgegevens van de vestiging of handelszaak gedurende 5 seconden in beeld. Door de combinatie van de visuele aandacht en de auditieve vermeldingen, beschrijvingen en aanprijzingen krijgt elk van de drie reportages in kwestie volgens de onderzoeksceel het karakter van een publi-reportage.

'Hotspot' bevat tevens een korte reportage rond 'Paige Corner XSO', dat draait rond de uitbreiding van de collectie in de 'XSO'-vestiging te Antwerpen. Volgens de onderzoeksceel gaat het om een onversneden reclamespot waarin het aanbod dat in de vestiging kan worden gevonden wordt opgesomd.

TOEPASSELIJKE REGELS

8.1. Artikel 2, 35°, van het decreet betreffende radio-omroep en televisie van 27 maart 2009 (hierna: het Mediadecreet) luidt als volgt:

“reclame: de audiovisuele of auditieve boodschap van een publieke of particuliere onderneming of natuurlijke persoon - in welke vorm dan ook - over de uitoefening van een commerciële, industriële, ambachtelijke activiteit of van een beroep, ter bevordering van de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen, die tegen betaling of soortgelijke vergoeding dan wel voor zelfpromotie in een lineaire omroepdienst wordt uitgezonden;”

8.2. Artikel 79, § 1, eerste lid, van het Mediadecreet bepaalt:

“Televisiereclame, zelfpromotie uitgezonderd, en telewinkelen moeten duidelijk herkenbaar zijn en moeten kunnen worden onderscheiden van redactionele inhoud. Zonder afbreuk te doen aan het gebruik van nieuwe reclametechnieken, moeten reclame en telewinkelen met visuele en/of akoestische en/of ruimtelijke middelen van andere onderdelen van het programma worden gescheiden.”

8.3. Artikel 81, § 5, van Mediadecreet luidt als volgt:

“De regionale en private lineaire televisieomroeporganisaties mogen publi-reportages uitzenden die niet worden in aanmerking genomen bij de berekening van de percentages vermeld in §2 van dit artikel, mits deze publi-reportages in overeenstemming zijn met alle bepalingen van dit hoofdstuk.

Onder publi-reportages wordt begrepen commerciële communicatie die meer tijd in beslag neemt dan reclamespots omdat het accent ligt op redactionele en informatieve inhoud.”

A. Argumenten van ATV

9.1. ATV verwijst naar het verzoekschrift dat zij heeft ingediend bij de Raad van State tegen de beslissing 2010/046 d.d. 25 oktober 2010 van de VRM. In deze beslissing werd ATV gesanctioneerd omwille van het niet herkenbaar maken van het programma ‘Hotspot’ als publi-reportage.

In afwachting van een arrest in die zaak heeft ATV besloten om zich aan de beslissing van de VRM te conformeren, onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkenning. Het programma werd voorafgegaan en gevolgd door een passende aankondiging dat het om een publi-reportage gaat. ATV benadrukt dat dit geenszins inhoudt dat zij, onder meer in het kader van deze procedure op tegenspraak, erkent dat het ook daadwerkelijk om een publi-reportage zou gaan. ATV meende en meent dat dit niet het geval is.

9.2. ATV voert aan dat het hier niet gaat om commerciële communicatie. Uit de definitie van commerciële communicatie blijkt dat deze door de omroeporganisatie gebeurt op vraag van een opdrachtgever met een tegenprestatie vanwege de opdrachtgever, te weten een betaling of soortgelijke vergoeding.

In casu blijkt volgens ATV uit het onderzoeksrapport van de onderzoekscel nergens waarom ‘Hotspot’ een vorm van commerciële communicatie zou uitmaken. Er werd niet aangetoond of ATV voor de uitzending van de aanbod gekomen ondernemingen een geldelijke of soortgelijke vergoeding ontving.

ATV verklaart op erewoord geen enkele betaling of soortgelijke vergoeding te hebben ontvangen. Omdat het om een onmogelijk te leveren negatief bewijs gaat, dient ATV zich tot deze verklaring in haar memorie te beperken. ATV verwijst naar de beslissing 2010/046 van de VRM waarin het voorleggen van verklaringen van de betrokken ondernemingen ongelooftwaardig werd bevonden.

Het feit dat op locatie werd gefilmd, maakt volgens ATV op zich geen 'soortgelijke vergoeding' uit, maar is een deel van de aard van het programma.

ATV komt tot de conclusie dat het gaat om redactionele inhoud en niet om commerciële communicatie wegens gebrek aan betaling of soortgelijke vergoeding en wijst er in dit verband nog eens op dat 'Hotspot' werd aan- en afgekondigd als publi-reportage.

9.3. ATV weerlegt dat het onderdeel over XSO een 'reclameboodschap' is omwille van de kortere duur dan de andere onderdelen. Met artikel 81, § 5, van het Mediadecreet heeft de decreetgever een aparte regeling voor publi-reportages uitgewerkt. Het gaat hier om commerciële communicatie die meer tijd in beslag neemt dan reclamespots omdat het accent ligt op de redactionele en informatieve inhoud.

De omroeporganisatie wijst er op dat de bewuste reportage 42 seconden duurt, daar waar de reclamespots op ATV 20 seconden bedragen.

B. Beoordeling

10.1. De reportages die onder de benaming 'Hotspot' werden uitgezonden moeten worden beschouwd als commerciële communicatie.

In de drie langere reportages rond de winkel 'hemels genieten en geschenken', de collectie 'styled by' voor casa en het eethuis '22B' krijgen de zaakvoerders de mogelijkheid het eigen aanbod voor te stellen. Door de combinatie van de visuele aandacht en de auditieve vermeldingen, beschrijvingen en aanprijzingen moeten deze reportages voor commerciële ondernemingen worden gekwalificeerd als publi-reportages, zoals gedefinieerd in artikel 81, § 5, van het Mediadecreet.

Uit dat sterke verkoopbevorderende karakter van de reportages kan in redelijkheid enkel worden besloten dat zij tegen betaling of een soortgelijke vergoeding zijn gemaakt. Er kan immers worden verondersteld dat een omroeporganisatie, die een deel van haar werkingsmiddelen verwerft met commerciële communicatie, dergelijke reportages uitzendt om inkomsten te verkrijgen.

10.2. De korte reportage 'Paige Corner by XSO' heeft door de relatief korte duur (42 seconden) en de presentatievorm het karakter van een reclamespot. De winkel en zijn aanbod in kwestie vormt het enige onderwerp van de spot en wordt daarbij aangeprezen via voice-over. Er wordt op locatie gefilmd, waarbij de winkel en zijn producten voortdurend in beeld wordt gebracht. Aan het einde van de spot verschijnen de contact- en adresgegevens van de vestiging gedurende vijf seconden in beeld.

Gezien de inhoud en het duidelijk promotionele karakter moet deze reportage over een commerciële onderneming worden gekwalificeerd als televisiereclamespot, zoals gedefinieerd in artikel 2, 35°, tweede lid, van het Mediadecreet.

Het publicitaire karakter van de reportage vloeit voort uit de sterk lovende bewoordingen en het aanprijzen. Hieruit kan in redelijkheid enkel worden afgeleid dat de reportage tegen betaling of een soortgelijke vergoeding is gemaakt.

10.3. Uit het voorgaande volgt dat de reclamespot 'Paige Corner by XSO' niet duidelijk als dusdanig herkenbaar werd gemaakt.

ATV heeft artikel 79, § 1, van het Mediadecreet geschonden.

10.4. Bij het bepalen van de sanctie houdt de Regulator rekening met het gegeven dat ATV eerder voor dezelfde soort inbreuk werd gesanctioneerd (zie beslissing nr. 2006/010 van 21 april 2006, beslissing nr. 2007/047 van 19 oktober 2007 en beslissing 2010/046 van 25 oktober 2010). Een administratieve geldboete van 2.000 euro is dan ook een gepaste sanctie.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

In hoofde van VZW Antwerpse Televisie een inbreuk vast te stellen op artikel 79, § 1, eerste lid van het Mediadecreet;

Overeenkomstig artikel 228, 4°, van het Mediadecreet VZW Antwerpse Televisie een administratieve geldboete van 2.000 euro op te leggen.

Aldus uitgesproken te Brussel op 17 oktober 2011.

D. PEEREMAN
griffier

E. BREWAEYS
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

